

Tracy Sirés

**Gestora cultural i
exgerent de l'APdC**

*Treballar pel
sector és un valor
necessari per poder
crear consciència
col·lectiva. Tots
depenem una mica
de tots...*

És una dinamitzadora de públics i entusiasta gestora cultural. Per ella dedicar-se a la dansa és gairebé un acte revolucionari. Sensible a les arts escèniques i plàstiques, ha col·laborat en el British Museum, el Tate Modern i el MACBA, entre altres., on ha obtingut coneixement i eines per dissenyar estratègies dirigides a captar públic i aconseguir que la gent abandoni el sofà de casa per una butaca de teatre.

Què significa la dansa per tu?

La dansa ocupa un lloc molt especial a la meua vida professional. Hi he treballat des d'un lloc privilegiat, on he pogut conèixer les seves virtuts i mancances, totes les seves dimensions i les seves dinàmiques. Jo sempre dic que dedicar-se a la dansa és gairebé un acte revolucionari! Connectar amb el cos i donar-li llibertat de moviment i joc!

En què consisteix la gestió cultural?

La visc com un intent de crear ponts de diàleg entre el món artístic i la ciutadania. A vegades el pont és curt i a vegades molt llarg! Per mi, el centre és l'art, i l'artista i totes les persones que treballen en el projecte artístic estan en l'àmbit de la gestió cultural. És evident que hi ha moltes especialitzacions: producció, mànager, comunicació, públics, recerca de finançament, etc.

Que t'emportes del teu període com gestora de l'APdC?

Va ser un període de creixement humà i professional. Sobretot m'he emportat valors i molts bons records i amistats. En l'àmbit professional, m'he fet una radiografia molt interna del sector, des de la defensa professional o el sistema públic de suport, fins a les xarxes, als públics o l'educació artística. En definitiva, l'engranatge del sistema de la dansa.

Per què fa por la dansa?

Perquè no es coneix, i allò que desconexem ens fa «por» o ens hi sentim lluny. Tampoc ens agrada la sensació de no entendre. A més, vivim molt desconnectats del cos. I si li sumes el fet que hi ha poc contacte amb la dansa en l'edat escolar... tot influeix. Tot i que cada vegada hi ha més projectes enfocats a la pedagogia de la dansa, a introduir-la a les escoles, més espectacles familiars, projectes que es dediquen a la vessant més formativa... Són una part molt important per una bona salut del sector!

Creus que al públic se l'ha de

formar?

No en un sentit acadèmic, però sí fomentar l'accés a la informació, aprofundir en l'experiència. Hi ha molts tipus de públics, amb necessitats diferents i preferències. A mi m'agraden molt les converses *postfunció*, escoltar com l'artista ha creat la peça i potser compartir alguna sensació que he tingut... Però hi ha qui prefereix tenir informació abans. Pot ser en forma de conferències, trobades, presentacions, exposicions i a través d'Internet. Sovint ens n'oblidem, però estem tot el dia connectats a la xarxa i els continguts digitals són una font d'informació, de captació de l'imaginari i de poder aprendre més.

Quines estratègies utilitzes per crear més públic?

Públics és un camp molt ampli i es pot abordar de diferents maneres, depenent de l'objectiu final i, òbviament, del pressupost. Porto un any a càrrec de l'àrea de públics i vendes del Teatre Auditori de Granollers, i aquests dos conceptes importants, «públics» i «vendes», sovint entren en «joc» i «conflicte». Actualment dirigim els esforços a generar més fidelització, focalitzats en el «màrqueting directe», a l'anàlisi de les dades i al consum. Estem aprenent a cuidar el públic que ja és «habitual», a crear espais de qualitat per conèixer més, per parlar... Tot això és important i valuós, però només és una part. L'altra és la d'arribar a nous i diferents públics. Hem d'assegurar estratègies sostenibles de llarga durada. Ara són massa intermitents, poc mesurades.

Quin valor dones a l'associacionisme en la societat actual?

Molt alt. Tothom hauria de viure de prop un moviment associatiu. Participar en la construcció i defensa d'uns objectius compartits. Aprendre a treballar pel col·lectiu és un valor necessari per poder crear consciència col·lectiva, des de la pràctica i no tant des de la teoria. Tots depenem una mica de tots...